

[Jørgen Jørgensen.]

nødvendigvis maatte gennemføres, hvis Forslaget skulde opfylde sin Hensigt. Saa kan vi godt gaa ud og tale om, hvem der var Skyld i, at der ikke kom noget ud af det — om dette kan der ikke diskuteres. Jeg mener, at Landstinget dér tog en Stilling, hvorpaa det eneste Svar er den Forfatningsændring, som Regeringen nu bebuder, og jeg vilde meget ønske, om Partierne eller i hvert Fald et Flertal i dette Ting og i det andet Ting kunde samles om en Forfatningsændring, der gjorde det muligt, at Folkestyret kom til sin Ret. Flertallet i Landet maa raade. Et Flertal kan gøre Fejl — saa er der Mulighed for ude i Befolkningen at rejse et andet Flertal —, men det maa være saadan, at det Flertal, som sendes herind, har Magt til at gennemføre, hvad de Folk, som har sendt det herind, ønsker gennemført. I en Situation saa vanskelig som den, vi staar i i disse Aar, maa der skabes en større Handlekraft for Flertallet i Rigsdagen, hvis Folkestyret skal kunne værnes og bevares.

Rentespørgsmaalet, som ved Landstingets Stilling i Sommersamlingen ikke naaede frem til Løsning, har jo hele Tiden været rejst i Forbindelse med Landbruget, men det har naturligvis Interesse langt ud over Landbrugernes Kreds. Renten er en Produktionsomkostning, hvis Lettelse vil mærkes paa en Mængde Omraader. For Landbrugets Vedkommende har de stigende Priser jo hjulpet i betydelig Grad paa de økonomiske Forhold. Stigningen i Kornprisen, de gode Priser paa Heste og de ret gode Frøpriser er særlig kommet de store Landbrug til gode, medens Virkningerne af de høje Flæskepriser, der væsentlig gavner det lille og mellemstore Landbrug, svækkes noget derved, at Produktionen har maattet sættes saa langt ned. Men selv om de stigende Priser paa Landbrugets Produkter i Penge betyder langt mere end den Rentelettelse, vi drøftede her i Rigsdagen i Sommer, saa skal man nu ikke mene, at Rentelettelse for Landbruget ikke længere er nødvendig. Jeg gør opmærksom paa, at Prisstigning kommer til den enkelte Landbruger i et helt andet Forhold end Rentelettelse. De Landmænd med den store Gæld, der ved Rentelettelsen vilde faa den største Hjælp, er i mange Tilfælde ikke i

Stand til straks at faa Gavn af de høje Priser. De fattige Landmænd har ingen Svin at sælge, nu da Flæsket er dyrt, for de manglede Penge til at købe Smaagriser for i Foraaret, og de kunde ikke faa Kredit paa det Korn, de skulde bruge til Opfodring i Sommer. I mange Tilfælde har de heller ikke været i Stand til at udnytte den stigende Smørpris, for de har ikke haft Penge til at købe Kraftfoder for, saa deres Mælkeproduktion er gaaet betydeligt ned. Derfor vil jeg sige, at til Trods for Prisstigningen mener jeg, at det er rigtigt, naar Regeringen bebuder at ville fremsætte Forslaget om Rentenedsættelse igen, fordi der findes mange, mange Landmænd, unge dygtige Mænd, der selv med de Priser, vi har i Dag, ikke kan klare den Gæld, de har.

Arbejdsløsheden er endnu af et saadant Omfang og har været af saa lang Varighed, saa Følgerne mærkes føleligt i de mange Tusind Hjem; det drejer sig om, og saa alvorligt for det danske Samfunds Sundhed er dette Spørgsmaal om at skaffe Beskæftigelse til de ledige Hænder, at praktiske Vanskeligheder for at skaffe Arbejde til flere maa overvindes. Hvor det er muligt at opmuntre til øget Beskæftigelse i det private Erhvervsliv, som det f. Eks. for Landbrugets Vedkommende er sket gennem Grundforbedringslaan, dér maa man gøre dette. Jeg beklager meget, at Grundforbedringsloven i Fjor blev standset, og jeg tror ogsaa, at Kravet om at faa den gennemført er saa stærkt ude i Befolkningen baade fra Arbejdernes og fra Landbrugernes Side, og at Loven i sig selv er saa nyttig, at det vil være nødvendigt, at denne Lovgivning fortsættes, og jeg beklager, at man hindrede Lovens Vedtagelse i Sommersamlingen, hvilket har medført Bekymringer i mange af de Hjem, som havde sat Arbejder i Gang, og hvor man nu ikke kan faa det forventede Tilskud til Arbejdets Udførelse. Ogsaa her kan man naturligvis strides om, hvem der har Skylden for, at det gik i Staa, men jeg synes, at naar vi fra Regeringspartierne Side kom med Forslag om Fortsættelse uden Ændringer af den gældende Lov, som alle var enige om havde virket tilfredsstillende, kun med Forøgelse af det Millionbeløb, der var Tale om, og dette saa blev afvist, saa kan det ikke være Regeringens og Regeringspartierne Skyld, at